

На нашу думку, громадянам, які отримали доступ до державної таємниці, не можна нехтувати правилами, які законодавчо закріплені, щодо збереження державної таємниці, адже розголошення державної таємниці може призвести до фатальних наслідків, які неможливо оцінити. Це може призвести до порушення стабільності в Україні та зіграти на руку тим, кому наразі вигідний хаос в нашій країні. Тому варто пам'ятати, що дотримання Законів України, які регулюють порядок розголошення та засекречування державної таємниці є досить вагомим для суспільства.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про державну таємницю» від 21.01.1994 № 3855-ХІІ URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>
2. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>
3. Кодекс адміністративного судочинства України. Відомості Верховної Ради України (ВВР) – 2005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>

Коваленко Віталій Валентинович,
докорант відділу проблем державного управління та адміністративного права Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України

СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Однією з цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, що закріплена на законодавчому рівні, є сприяння поступовому всеохоплюючому та сталому економічному зростанню в нашій державі [1], з урахуванням затверджених Генеральною Асамблеєю ООН у вересні 2015 року глобальних цілей сталого розвитку до 2030 року [2].

Виходячи з цього, у березні 2021 року Кабінет Міністрів України затвердив Національну економічну стратегію на період до 2030 року, установивши при цьому, що дана Стратегія є основою для розробки на всіх рівнях державної влади планів заходів, проектів програмних і стратегічних документів, проектів законів та інших актів

законодавства [3], суб'єктами реалізації якої мають стати й наукові установи та учені відповідного профілю.

Поряд з цим, варто зазначити, що на процес діяльності в Україні всіх учасників, які залучені до сталого економічного зростання, суттєвий негативний вплив на сьогодні має розпочата у лютому 2022 року відкрита воєнна агресія росії проти нашої держави, що слід враховувати при періодичному перегляді та корегуванні змісту зазначеної економічної стратегії. Завдання інститутів держави у забезпеченні забезпечення та реалізації політики сталого розвитку економіки України – призупинення тіньових процесів на засадах створення економічних та організаційно-правових передумов детінізації економіки. Держава намагається вжити всіх можливих заходів для подолання тіньових економічних процесів. Так, на виконання вимог міжнародного співтовариства було ухвалено Положення про застосування Національним банком України заходів впливу до установ за порушення законодавства з питань фінансового моніторингу (2020 р.) [4], з метою визначення порядку застосування НБУ передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [5] заходів впливу, пред'явлення вимог за порушення установами законодавства з питань фінансового моніторингу, а також здійснення контролю за їх виконанням.

Крім того, на науковому рівні необхідно також розробити відповідні критерії оцінки наступних потенційних ризиків і загроз, які можуть обумовлювати виникнення та розвиток наступних тенденцій, що детермінуватимуть видозміну суспільно-державної структури, включаючи адміністративну, процесу правового регулювання і реалізації державної політики сталого розвитку економіки України на період до 2030 року, а саме:

1. Законодавчі правові прогалини та колізії, що мають місце з означених питань в Україні та потребують у зв'язку з цим усунення.

2. Низький рівень виконання та адаптації норм міжнародного права у національне законодавство, що стосуються процесу сталого розвитку економіки в умовах економічної конкуренції та інших проявів ринкової діяльності з урахуванням існуючих світових тенденцій.

3. Високі щорічні темпи міграції українського населення, особливо молодіжного віку, за кордон та його залучення до аналогічних економічних процесів у зарубіжних державах та створення при цьому дефіциту висококваліфікованої робочої сили в Україні.

4. Значна питома вага у сфері економіки нашої держави застарілих моральних, психологічних та фізичних основних засобів виробництва, які об'єктивно не в змозі забезпечувати на сьогодні сталий розвиток даної галузі господарювання в умовах використання у світі високотехнологічних ресурсів, програм і сил.

5. Низька правова захищеність економічних та соціальних прав, законних інтересів і основоположних свобод громадян України, порушення у зв'язку з цим міжнародних правових угод і договорів, учасниками яких є наша держава, а також високий рівень звернень наших співвітчизників до Європейського суду з прав людини з означених питань (справи Щокін проти України»; «Абрамов проти України»; «Алпатов та інші проти України»; «Анацький проти України» та ін.).

6. Інші детермінанти, мова про які ведеться у чинних державних програмах та стратегіях, пов'язаних зі сталим розвитком України до 2030 року (високий рівень бідності; відсутність стійкої інфраструктури, нерівність суб'єктів господарювання; нецивілізоване в умовах розвинутої ринкової економіки, оподаткування доходів фізичних і юридичних осіб і т. ін.).

Звичайно, що при наявності зазначених та інших існуючих в економіці України проблем, а також в умовах воєнного стану [6], їх вирішення неможливе без ефективного наукового супроводу діяльності відповідних суб'єктів формування та реалізації економічної Стратегії нашої держави.

Системні заходи щодо забезпечення та реалізації державної політики сталого розвитку економіки України в умовах воєнного стану полягають у негайному вжитті комплексу заходів із підвищення ефективності державного управління грошово-кредитною сферою; забезпеченні ефективного контролю за фінансовими й товарними потоками; запровадженні механізмів стимулювання розподілу фінансових ресурсів на користь виробничої сфери, зокрема у спосіб концентрування банківського і промислового капіталу на пріоритетних напрямках економічного розвитку; запровадженні стратегічного планування розвитку фінансових ринків; підвищенні ефективності державного нагляду й контролю за виконанням інвестиційними фондами і компаніями, страховими організаціями зобов'язань перед громадянами тощо.

Таким чином, варто наголосити на необхідності ефективного державного регулювання розвитку національної економіки та формування інститутів управління в умовах ринкового середовища. Така діяльність зумовлює створення дієвої системи контролю, стратегічна мета якої – забезпечення стабільності економічного

зростання країни шляхом запобігання порушенням та неефективному використанню фінансових ресурсів. Водночас військові події створюють негативні наслідки для соціально-економічного розвитку України. Криза свідчить про вразливість вітчизняної фінансової системи, її залежність від зовнішнього впливу. Зростання тіньового сектору економіки та криміналізація практично всіх сфер господарювання стримує розвиток ринкових відносин в Україні, загрожуючи національним інтересам та національній безпеці держави, підриває довіру громадян до демократичних інститутів і цінностей, спричиняючи занепокоєння в суспільстві та критичні оцінки міжнародних експертів. За таких умов питання захисту національних інтересів держави в економічній сфері набуває особливої ваги.

Список використаних джерел

1. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>.
2. Глобальні цілі сталого розвитку до 2030 року: резолюція Генеральної Асамблеї ООН від 25.09.2015 № 70/1. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU15167>.
3. Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 р. № 179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/179-2021-p#Text>.
4. Положення про застосування Національним банком України заходів впливу до установ за порушення законодавства з питань фінансового моніторингу : постанова Правління Національного банку України від 28 лип. 2020 р. № 106. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0106500-20#Text>
5. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення : Закон від 6 груд. 2019 р. № 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>
6. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 № 64 /2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>